

દાનિયેલનું પુસ્તક - નંબર પાંત્રીસ

ભવિષ્યવાણીના માળખાનું અનાવરણ: વિલિયમ મિલરની અંતર્દષ્ટિ અને આરમાગેદોન તરફ દોરી જતી ત્રણ ઉજાડનારી શક્તિઓ

Jeff Pippenger
2023-12-30

“અંતના સમય”માં, 1798માં, દાનિયેલનું પુસ્તક, અને વધુ વિશેષરૂપે ઉલાઈ નદી દ્વારા રજૂ કરાયેલ દર્શન, ઉદ્ઘાટિત કરવામાં આવ્યું. આ દર્શને 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ તપાસણીય ન્યાયની શરૂઆતની જાહેરાત કરી. જે વચન આ સત્યનો આધાર બન્યું તે દાનિયેલ અધ્યાય આઠ, અને વચન ચૌદ છે. સંદેશના ઉદ્ઘાટનને ઓળખવા માટે પસંદ કરાયેલા સંદેશવાહક વિલિયમ મિલરે, દર્શન સાથે સંકળાયેલા તમામ સત્યોને કદી સંપૂર્ણ રીતે સમજ્યા નહોતા, છતાં તેમને જે કાર્ય સોંપવામાં આવ્યું હતું તે તેમણે પૂર્ણ કર્યું.

જ્યારે મિલરે ભવિષ્યવાણીના વચનનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો, ત્યારે તે ભવિષ્યવાણીના અર્થઘટનના ચોક્કસ નિયમોને સમજવા આવ્યો, જે બાઇબલની અંદર ઓળખવામાં આવ્યા હતા અને સ્થાપિત કરવામાં આવ્યા હતા. તે નિયમો વિલિયમ મિલરના અર્થઘટનના નિયમો તરીકે સંહિતાબદ્ધ થયા અને ઓળખાયા. તે નિયમોને પ્રેરણાએ સમર્થન આપ્યું છે અને તેઓ તે નિયમો તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યા છે, જેઓનો ઉપયોગ તેઓ કરશે, જે રવિવારના કાયદા સમયે કાર્યકારી ન્યાયના પ્રારંભની જાહેરાત કરશે. મિલરે સાક્ષી આપી હતી કે તેણે બાઇબલનો અભ્યાસ બાઇબલના આરંભથી શરૂ કર્યો હતો અને તે માત્ર એટલું જ આગળ વધતો હતો જેટલું તે તે સમયે જેનું વિચારણા કરતો હતો તેને સમજતો હતો. આ અભિગમથી સહેલાઈથી સમજાય છે કે પ્રથમ વખતની ભવિષ્યવાણી, જેને મિલરે ઓળખી અને જે તે સંદેશ સાથે સંબંધિત હતી, જેને તેને 1844માં પૂર્ણ થયેલી તરીકે ઓળખાવવાનો હતો, તે લેવીયવ્યવસ્થા છઠ્ઠીસનું “સાત વખત” હતું.

પ્રેરણા આપણને જાણ કરે છે કે દૂત ગેબ્રિએલ, અન્ય પવિત્ર દૂતોની સાથે, મિલરના મનને દિશા આપતો હતો, જેમ ગેબ્રિએલે દાનિયેલ, પ્રકાશન મેળવનાર યોહાન અને બાઇબલના તમામ પ્રબોધકોના મનને દિશા આપી હતી; કારણ કે ગેબ્રિએલને તે કાર્ય સોંપવામાં આવ્યું હતું, જે શેતાને ગુમાવ્યું હતું. ગેબ્રિએલનું કાર્ય શેતાનના પ્રથમ નામ, લુસિફર, માં પ્રતિનિધિત્વ પામેલું હતું, જેનો અર્થ “પ્રકાશવાહક” થાય છે. ગેબ્રિએલે ભવિષ્યવાણીનો પ્રકાશ મિલર સુધી પહોંચાડ્યો, અને તે પ્રકાશનું આજ્ઞાપાલન કરતાં તેણે તે સંદેશ રજૂ કર્યો જેણે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ તપાસાત્મક ન્યાયની શરૂઆતની જાહેરાત કરી.

પાછળથી મળતી સમજણ તેઓને, જેઓ વિલિયમ મિલરના કાર્યને સમજવા ઇચ્છે છે, એ ઓળખવાની મંજૂરી આપે છે કે તેમને ભવિષ્યવાણીના વચન વિશે કેટલીક એવી અંતર્દષ્ટિઓ આપવામાં આવી હતી, જે નજીક આવતા ન્યાયના સંદેશને સંકલિત કરવાના તેમના કાર્ય માટે યાવીઓ બની. તે યાવીઓમાંથી એક હતી તેમની આ ઓળખ કે ભવિષ્યવાણીના પ્રયોગમાં એક દિવસ એક વર્ષનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. બીજી એક ભવિષ્યવાણીય રચના હતી, જેને તેમણે પોતે શોધી કાઢેલી ભવિષ્યવાણીની રેખાઓને સ્થિત કરવા અને સંરેખિત કરવા માટે ઉપયોગમાં લીધી. આ રચના તે બે શેતાની સત્તાઓ પર આધારિત હતી, જેણે દેવના લોકો અને દેવના પવિત્રસ્થાન પર ઉજાડ લાવ્યો. મિલરની બધી શોધો તે ભવિષ્યવાણીય રચના પર સ્થાપિત કરવામાં આવી હતી, જે પ્રાચીન ઇસ્રાએલના સમયથી લઈને ખ્રિસ્તના દ્વિતીય આગમન સુધી અનુક્રમે દેવના પવિત્રસ્થાન અને દેવના લોકોને પગ હેઠળ રોંદન કરનાર મૂર્તિપૂજકતા પછી પાપાસત્તાના ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી હતી.

તે ભવિષ્યવાણીય માળખાએ તેને ન્યાયના આરંભ તરીકે 22 ઓક્ટોબર, 1844ને સ્થાપિત કરવા માટે આવશ્યક દરેક સત્ત્વરે ચોક્કસ પાપો ઓળખવાની મંજૂરી આપી. પરંતુ તે સત્ત્વરે મર્યાદિત હતું, કારણ કે તે ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસમાં મૂર્તિપૂજકતા અને પાપાશાહી પછી આવતી ત્રીજી સતાવનારી સત્તાને જોઈ શક્ય નહોતો. તેને તે સત્ત્વરે જોવું આવશ્યક નહોતું, કારણ કે તેનું કાર્ય 22 ઓક્ટોબર, 1844ની ઘોષણા કરવાનું હતું, અને ત્રીજી સતાવનારી સત્તાનો પ્રકાશ તે તારીખ પછી ખુલવાનો હતો.

મૂર્તિપૂજક રોમની બે ઉજાડ પાડનાર શક્તિઓની રચનાને અનુસરીને, અને ત્યારબાદ પાપલ રોમને લગતી પોતાની પ્રોફેટિક સમજણોને ગોઠવવા સાથે સંકળાયેલ રીતે, તેની આ સમજણ હતી કે દાનિયેલના પુસ્તકમાં “નિત્ય” તરીકે ભાષાંતરિત થયેલો શબ્દ મૂર્તિપૂજકત્વનો, અથવા મૂર્તિપૂજક રોમનો, પ્રતીક હતો. “નિત્ય” તરીકે ભાષાંતરિત થયેલો “તામીદ” શબ્દ દાનિયેલે પાંચ વખત ઉપયોગમાં લીધો છે. તે હંમેશા એવા પ્રતીક સાથે ઉપયોગમાં લેવાયો છે, જેને મિલરે પાપાઈનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હોવાનું યોગ્ય રીતે સમજ્યું હતું. “નિત્ય” સાથે હંમેશા જોડાઈને આવતું પાપાઈનું પ્રતીક બે પ્રતીકો દ્વારા રજૂ થાય છે. કોઈ પણ રીતે જોવામાં આવે, પાપલ શક્તિના આ બે પ્રતીકો બન્ને પાપાઈને જ ઓળખાવે છે; છતાં પણ, જ્યારે દાનિયેલે “તામીદ” શબ્દનો, જેનું ભાષાંતર “નિત્ય” તરીકે થાય છે, ઉપયોગ કર્યો, ત્યારે તે હંમેશા પાપાઈના પ્રતીક સાથે અને તેનાં પહેલાં જ ઉપયોગમાં લેવાયો હતો. દાનિયેલના પુસ્તકમાં “નિત્ય” વિશેની મિલરની સમજણ તે રચનાનો આધાર બની, જેને તેણે મૂર્તિપૂજકત્વને અનુસરીને પાપાઈવાદ—આ બે ઉજાડ પાડનાર શક્તિઓ—પર આધારિત તરીકે જોયી હતી. દાનિયેલના પુસ્તકમાં “નિત્ય” ને મૂર્તિપૂજકત્વ તરીકે મિલરે કરેલી ઓળખ એડવેન્ટવાદમાં એક વિશાળ વિવાદ બનવા માટે નિર્ધારિત હતી; તેનો આરંભ એડવેન્ટવાદની બીજી પેઢીમાં થયો, જે 1888માં શરૂ થઈ.

મિલરે શોધી કાઢેલું પ્રથમ ભવિષ્યવાણીય સત્ય, જે 22 ઓક્ટોબર, 1844ની સમજણનો એક ઘટક હતું, તે લેવ્યવ્યવસ્થા છવીસનું “સાત વખત” હતું; અને તે મિલરના સ્થાપિત સત્યોમાંનું પ્રથમ હતું જેને 1863માં નકારવામાં આવ્યું. આ નકારે એક્ઝેન્ટિઝમની પ્રથમ પેઢીની શરૂઆત કરી, જ્યારે તેઓ લાઓદીકિયાના અરણ્યમાં ભટકવા લાગ્યા. બીજી પેઢીની શરૂઆત 1888ની મિનિયાપોલિસ જનરલ કોન્ફરન્સમાં થઈ, અને ત્યાં થયેલા બળવાના અનુપરિણામમાં 1901માં મિલરે “દૈનિક”ને મૂર્તિપૂજકતા તરીકે ઓળખાવ્યું હતું તેની નકારવાની શૈતાની ક્રિયા શરૂ થઈ. “દૈનિક” અંગેની સાચી સમજણ સંપૂર્ણપણે એક તરફ મૂકી દેવામાં આવી નહોતી, જ્યાં સુધી તે પ્રબોધિકા ના મૃત્યુ પછી નહીં, જેણે ઓળખાવ્યું હતું કે મિલરના “દૈનિક” અંગેના સાચા દૃષ્ટિકોણના વિરોધમાં પ્રોત્સાહિત થતો મત “સ્વર્ગમાંથી હાંકી કાઢવામાં આવેલા દૂતો” દ્વારા લાવવામાં આવ્યો હતો. સંપૂર્ણ નકાર ત્રીજી પેઢીમાં લગભગ 1931 આસપાસ થયો. ત્રીજી પેઢીની શરૂઆત 1919ની બાઇબલ કોન્ફરન્સ પછી જલદી, W. W. Prescott દ્વારા લખાયેલ The Doctrine of Christ શીર્ષક પુસ્તકના પ્રકાશન સાથે થઈ હતી. 1919માં ત્રીજી પેઢી શરૂ થઈ અને 1957માં Questions on Doctrine પુસ્તકના પ્રકાશન સુધી ચાલુ રહી.

હબ્બક્કુકની બે ફલકો પર (1843 અને 1850ની અગ્રદૂત ચાર્ટો પર) મિલરના કાર્યની સ્થાપના થઈ અને તે સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું પછી, પ્રભુએ ત્યારબાદ આ સત્ય ખુલ્લું કરવાનું શરૂ કર્યું કે મૂર્તિપૂજકતા અને પાપાશાહી પછી બીજી, એટલે ત્રીજી, ઉજાડ કરતી શક્તિ ઊભી થવાની હતી, જે દેવના લોકોને પણ પીડા પહોંચાડશે.

“મૂર્તિપૂજા દ્વારા, અને ત્યારબાદ પાપાશાહી દ્વારા, શેતાને અનેક શતાબ્દો સુધી પોતાની શક્તિ નો ઉપયોગ કર્યો, જેથી પૃથ્વી પરથી દેવના વિશ્વસુ સાક્ષીઓને મિટાવી દેવામાં આવે. મૂર્તિપૂજકો અને પાપાશાહીના અનુયાયીઓ એ જ અજગરના આત્મીય પ્રેરિત હતા. તેઓમાં ભિન્નતા માત્ર એટલી જ હતી કે પાપાશાહી, દેવની સેવા કરતી હોવાનો દેખાવ કરીને, વધુ ભયંકર અને ક્રૂર શત્રુ હતી. રોમનવાદના સાધન દ્વારા, શેતાને વિશ્વને બંધક બનાવી લીધું. દેવની દાવો કરતી કલીશિયા આ ભ્રમના સમૂહોમાં વહેતી ગઈ, અને હજાર વર્ષ કરતાં વધુ સમય સુધી દેવના લોકો અજગરના કોપ હેઠળ

દુઃખ ભોગવતા રહ્યા. અને જ્યારે પાપાશાહી, પોતાની શક્તિથી વંચિત થવાથી, પીડા પહોંચાડવાનું બંધ કરવા મજબૂર થઈ, ત્યારે યોહાને એક નવી શક્તિને ઉદ્ભવતી જોઈ, જે અજગરના સ્વરને પ્રતિબંધિત કરશે, અને એ જ ક્રૂર તથા ઈશ્વરનિદાત્મક કાર્યને આગળ વધારશે. આ શક્તિ, જે ક્લીશિયા અને દેવની સ્વસ્થતા સામે યુદ્ધ કરનાર છેલ્લી શક્તિ છે, તેનું પ્રતીક મેઢાં જેવા શિંગડાં ધરાવતાં એક પશુ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું હતું. તે પહેલાંના પશુઓ સમુદ્ર માંથી ઊભા થયા હતા, પરંતુ આ પૃથ્વીમાંથી ઊભો થયો, જે તે પ્રતીકિત રાષ્ટ્રના શાંતિપૂર્ણ ઉદયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. 'મેઢાં જેવા બે શિંગડાં' યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ સરકારના સ્વભાવને, તેના બે મૂળભૂત સિદ્ધાંતો—રિપબ્લિકનિઝમ અને પ્રોટેસ્ટન્ટનિઝમ—રૂપે સ્વસ્થ થયેલા સ્વરૂપમાં, યોગ્ય રીતે પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ સિદ્ધાંતો એક રાષ્ટ્રતરીકે અમારી શક્તિ અને સમૃદ્ધિનું સ્વરૂપ છે. જેમણે પ્રથમ વાર અમેરિકાના કિનારાઓ પર આશ્રય મેળવ્યો, તેઓ આથી આનંદિત થયા કે તેઓ પોપશાહીના અહંકારી દાવાઓ અને રાજાશાહી શાસનની તાનાશાહીથી મુક્ત એવા દેશમાં પહોંચ્યા હતા. તેમણે નાગરિક અને ધાર્મિક સ્વતંત્રતાના વિશાળ પાયા પર સરકાર સ્થાપવાનું નક્કી કર્યું." Signs of the Times, November 1, 1899.

મિલર ત્રીજો પીડાકારક શક્તિને જોઈ શક્યો નહોતો, અને આ કારણસર તેની રચના અપૂર્ણ હતી, છતાં તે તેના કાર્યને પૂર્ણ કરવા માટે સંપૂર્ણપણે યોગ્ય હતી. સિસ્ટર વાઇટ ઓળખાવે છે કે મિલર દેવનો પસંદ કરાયેલ દૂત હતો; કે તેના કાર્યમાં તે એલિયાહ અને યોહાન બાપ્તિસ્તા દ્વારા પૂર્વચિહ્નિત કરાયો હતો, પોતાના કાર્યના આહ્વાનમાં એલિશા દ્વારા, અને પોતાના મૃત્યુમાં મૂસા દ્વારા. પવિત્ર ઇતિહાસમાં એવા બહુ ઓછા લોકો રહ્યા છે જેઓ વિષે એવી વ્યાખ્યા પ્રેરિત થઈ હોય કે દેવદૂતો તેમને પુનરુત્થિત કરવા માટે તેમની કબર પાસે રાહ જોઈ રહ્યા છે; પરંતુ આ મિલર વિષેની વ્યાખ્યા છે. તેની કામગીરી તે જે ઇતિહાસમાં ઊભો કરવામાં આવ્યો હતો તેની મર્યાદાઓથી સીમિત હતી—આ વાત મિલર વિષે કોઈ અવમાનનાત્મક નિવેદન નથી, પરંતુ જો તેના કાર્યને દેવના ભવિષ્યવાણીવચનના સત્ય પ્રકાશમાં વિચારવામાં આવવાનું હોય, તો તેને સ્વીકારવી એક આવશ્યકતા માત્ર છે.

મિલરને દેવદૂતસભર વિશિષ્ટ માર્ગદર્શન આપવામાં આવ્યું હતું, જેના કારણે તે એક એવું પ્રોફેટિક માળખું નિર્માણ કરી શક્યો જે પ્રથમ મૂર્તિપૂજકત્વ અને ત્યારબાદ પાપાશાહી એમ બે ઉજાડ કરનાર શક્તિઓ પર આધારિત હતું. આ કારણે, તે બે શક્તિઓ દ્વારા સંપન્ન કરાયેલા ઉજાડ પછીના ઇતિહાસને ઓળખાવતી ભવિષ્યવાણીઓ મિલર દ્વારા ગેરસમજાઈ હતી. તથાપિ, એવી ગેરસમજો પૈકી એકેય હબક્કૂકની બે પવિત્ર પટ્ટિકાઓ પર સ્થાન પામી નહોતી, જ્યાં મિલરના કાર્ય દ્વારા સ્થાપિત થયેલા પાયાઓનું દૃશ્યરૂપે પ્રદર્શન કરવામાં આવ્યું હતું. આ જ કારણ છે કે પ્રેરણાએ 1843ના ચાર્ટ વિષે નોંધ્યું હતું કે તે પ્રભુના હાથ દ્વારા નિર્દેશિત હતું.

પ્રભુએ મને દર્શાવ્યું કે 1843નો ચાર્ટ તેમના હાથે માર્ગદર્શન પામેલો હતો, અને તેનો કોઈ પણ ભાગ બદલવો ન જોઈએ; કે તેમાંની આંકડાકીય ગણતરીઓ એવી જ હતી જેવી તેઓ ઇચ્છતા હતા. તેમનો હાથ તેના ઉપર હતો અને કેટલીક આંકડાકીય ગણતરીઓમાં રહેલી એક ભૂલને ઢાંકી રાખતો હતો, જેથી તેમનો હાથ દૂર કરવામાં આવ્યો ત્યાં સુધી કોઈ તેને જોઈ શક્યું નહીં.

"પછી મેં 'દૈનિક' વિષે જોયું કે 'બિલ્દાન' શબ્દ માનવીય જ્ઞાન દ્વારા ઉમેરવામાં આવ્યો હતો, અને તે મૂળ લખાણનો ભાગ નથી; અને જેમણે ન્યાયની ઘડીનો પોકાર આપ્યો હતો તેમને પ્રભુએ તેના વિષેનો યોગ્ય દૃષ્ટિકોણ આપ્યો હતો. 1844 પહેલાં, જ્યારે એકતા અસ્તિત્વમાં હતી, ત્યારે લગભગ બધા જ 'દૈનિક' વિષેના યોગ્ય દૃષ્ટિકોણમાં એકમત હતા; પરંતુ 1844 પછી, ગૂંચવણમાં, અન્ય દૃષ્ટિકોણોને સ્વીકારવામાં આવ્યા, અને તેના પરિણામે અંધકાર અને ગૂંચવણ અનુસર્યા." Review and Herald, November 1, 1850.

દેવદૂતોના માર્ગદર્શન હેઠળ મિલરે એકત્રિત કરેલા સત્ત્વ યોનું દિશાનિર્દેશન પ્રભુએ કર્યું હતું, અને 1843ના ચાર્ટને આપવામાં આવેલા સમર્થનના પરિધિમાં પ્રેરણાએ આ બાબતનો સમાવેશ કર્યો હતો કે મિલરની

આ સમજણ—કે “the daily” મૂર્તિપૂજકતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે—સાચી હતી. દાનિયેલની પુસ્તકમાં “the daily” તરીકે અનુવાદિત હિબ્રૂ શબ્દ “tamid” પાંચ વખત આવે છે, અને તે હંમેશા ઉજાડ પાડનાર બે શક્તિઓ—પ્રથમ મૂર્તિપૂજકતા અને ત્યારબાદ પાપાશાહી—વચ્ચેના સંબંધને દર્શાવે છે.

“દૈનિક” ને મૂર્તિપૂજકતાના પ્રતીક તરીકે મિલરની સમજણ, તેણે અપનાવેલા ભવિષ્યવાણીય માળખામાં સંપૂર્ણપણે અનિવાર્ય હતી; કારણ કે મૂર્તિપૂજકતા પછી પાપાસત્તા આવતી તેવો ક્રમબદ્ધ સંબંધ, તેને સમજવા માટે દોરવામાં આવેલી તમામ ભવિષ્યવાણીઓને પરસ્પર સુસંગત રીતે ગોઠવવામાં તેનું સંદર્ભબિંદુ બની ગયો.

“અંતના સમયે,” 1798માં, દાનિયેલનું પુસ્તક ઉન્મુદ્રિત કરવામાં આવ્યું, અને જે મુખ્ય અંશને સિસ્ટર વાઇટે આગમન યળવળના “કેન્દ્રિય સ્તંભ” અને “પાયો” તરીકે ઓળખાવ્યો હતો, તે દાનિયેલ અધ્યાય આઠ, અને યૌદમો શ્લોક હતો.

“જે શાસ્ત્રવચન અન્ય બધાં કરતાં વિશેષ રીતે એડવેન્ટ વિશ્વાસનો આધાર અને કેન્દ્રીય સ્તંભ બંને રહ્યું હતું, તે આ ઘોષણા હતી, ‘બે હજાર ત્રણસો દિવસ સુધી; પછી પવિત્રસ્થાન શુદ્ધ કરવામાં આવશે.’ [દાનિયેલ 8:14.]” ધ ગ્રેટ કોન્ટ્રોવર્સી, 409.

યૌદમો વચન તે તેરમા વચનનો ઉત્તર છે, અને પ્રશ્નના સંદર્ભ વિના તે ઉત્તર અર્થહીન છે.

પછી મેં એક પવિત્રને બોલતા સાંભળ્યા, અને બીજા એક પવિત્રએ તે નિશ્ચિત પવિત્રને, જે બોલતા હતા, કહ્યું, “દૈનિક બલિદાન વિષેનું અને વિનાશ લાવનાર અપરાધ વિષેનું તે દર્શન કેટલા સમય સુધી રહેશે, જેથી પવિત્રસ્થાન અને સેનાદળ બંને પગલાં નીચે કચડાતા રહે?” અને તેણે મને કહ્યું, “બે હજાર ત્રણસો દિવસ સુધી; ત્યારબાદ પવિત્રસ્થાન શુદ્ધ કરવામાં આવશે.” દાનિયેલ 8:13, 14.

આ બે વચનો તે જ્ઞાનવૃદ્ધિનું પ્રતીક છે, જે ઈ.સ. 1798માં “અંતના સમયમાં” દાનિયેલનું પુસ્તક મુદ્રાવિહોણું કરવામાં આવ્યું ત્યારે ઉત્પન્ન થઈ હતી. વચન તેરમાં, મિલરે પોતાના ભવિષ્યવાણીય માળખાને જેના આધાર પર રચ્યું હતું, તેવી બે ઉજાડ મૂકી દેતી સત્તાઓની ઓળખ કરાવવામાં આવે છે. મિલરે વચન તેરમાં આવેલા “દૈનિક” ને મૂર્તિપૂજા તરીકે, અને “ઉજાડ મૂકી દેતા અપરાધ” ને પાપલ સત્તા તરીકે ઓળખ્યાં હતા. આ બાબતને ઓળખવી મહત્વપૂર્ણ છે કે જે ભવિષ્યવાણીય માળખાને દૂતોએ મિલરને ઓળખાવવા દોરી ગયો હતો, તેની ઓળખ તે બે વચનોમાં થાય છે, જે ઈ.સ. 1798માં ઇતિહાસમાં આવેલ જ્ઞાનવૃદ્ધિનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેમ છતાં, મિલરને ભવિષ્યવાણીના મંચ પર આગળ આવનારી અને ઈશ્વરના લોકોને પીડા આપનારી આગામી સત્તાને જોવા માટે આપવામાં આવ્યું નહોતું.

“મેં જોયું કે બે શિંગડાવાળા પશુને અજગરનું મોં હતું, અને તેની શક્તિ તેના મસ્તકમાં હતી, અને હુકમ તેના મોઢામાંથી બહાર જશે. પછી મેં વ્યલિયારિણીઓની માતાને જોઈ; કે માતા પુત્રીઓ નહોતી, પરંતુ તેમથી અલગ અને ભિન્ન હતી. તેનો સમય આવ્યો હતો, અને હવે તે વીતી ગયો છે, અને તેની પુત્રીઓ, પ્રોટેસ્ટન્ટ પંથો, પછી મંચ પર આવી એ જ મનોભાવ પ્રગટ કરવા લાગી જે માતામાં હતો જ્યારે તેણીએ સંતો પર સત્તાવણી ચલાવી હતી. મેં જોયું કે જેમ માતાની શક્તિ ઘટતી ગઈ છે, તેમ પુત્રીઓ વધતી ગઈ છે, અને ટૂંક સમયમાં તેઓ એ શક્તિનો ઉપયોગ કરશે જેનો ઉપયોગ એક વખત માતાએ કર્યો હતો.” Spalding and Magan, 1.

ત્રીજી શક્તિ ને જોવામાં મિલરની અસમર્થતાએ તેને એવા નિષ્કર્ષો કાઢવા માટે મજબૂર કર્યો, જે નિઃસંદેહ ખોટા હતા. મિલરે પ્રકાશન અધ્યાય તેરમાંના સમુદ્ર પશુને મૂર્તિપૂજક રોમ તરીકે અને પૃથ્વીપશુને પાપલ રોમ તરીકે ઓળખાવ્યો હતો. પ્રકાશન અધ્યાય સત્તા રની તેની લાગુ પડતી સમજણ પણ પાપલવાદની બીજી ઉજાડ કરનારી શક્તિ થી આગળ વિસ્તરતા ભવિષ્યવાણીના ઇતિહાસને જોવામાં તેની અસમર્થતાને કારણે ખામીપૂર્ણ હતી. આ કારણસર, જ્યારે મિલરે દાનિયેલની ભવિષ્યવાણીમાં રોમન શક્તિ ને ઓળખી,

ત ચારે તેણે તેને એક એવી શક્તિ તરીકે ગણાવી જે બે તબક્કાઓમાં પ્રગટ થઈ. તે એક યથાર્થ લાગુ પડતી સમજણ હતી અને છે, પરંતુ તે બાબતે તેને સમજવામાં અટકાવ યુ કે બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના રાજ્યો રોમ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલા યોથા રાજ્ય થી આગળ પણ પહોંચે છે. તેણે જોયું અને ઓળખ્યું કે રોમનું યોથું રાજ્ય બે તબક્કાઓ ધરાવતું હતું, જે મૂર્તિપૂજક રોમ અને પાપલ રોમ તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, પરંતુ તે જોઈ શક્ય નહીં કે પાપલ રોમ પાંચમું રાજ્ય પણ હતું, જેના પછી છઠ્ઠું રાજ્ય આવવાનું હતું.

દાનિયેલ અધ્યાય બેમાં, મિલરાઇટોએ બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના પાંચમા રાજ્યના તત્વોને યોથા રાજ્ય સાથે એકત્રિત કરી દીધાં. મૂળભૂત સ્તરે તેમનો આ પ્રયોગ યોગ્ય હતો, પરંતુ અધૂરો હતો; કારણ કે બાઇબલની ભવિષ્યવાણીમાં રાજ્યોનો પ્રથમ ઉલ્લેખ, રાજ્યોના અંતિમ ઉલ્લેખ સાથે સુસંગત હોવો આવશ્યક છે, કેમ કે યેશુ, આલ્ફા અને ઓમેગા તરીકે, હંમેશા શરૂઆત દ્વારા અંતને દર્શાવે છે. અનુક્રમિક એવા બે અલગ રાજ્યો વચ્ચેનો ભેદ જોવામાં અસમર્થતા હોવાથી, મિલર માટે એ ઓળખવું અશક્ય બન્યું કે પ્રકાશન અધ્યાય બાર મૂર્તિપૂજકતાની (અજગર) ઓળખ આપે છે, અને પ્રકાશન અધ્યાય તેરનું સમુદ્રમાંથી ઊભેલું પશુ પાપલવાદ તરીકે (પશુ), અને પ્રકાશન અધ્યાય તેરનું ધરતીમાંથી ઊભેલું પશુ ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટવાદ તરીકે (ખોટો ભવિષ્યવક્તા) દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

મિલર પ્રકાશનના બારમા અને તેરમા અધ્યાયોમાં દર્શાવાયેલા અજગર, પશુ અને ખોટા પ્રબોધકને અનુક્રમે આવતા ત્રણ રાજ્યો તરીકે જોઈ શક્યા નહોતાં, અને તેથી તેમની પ્રબોધકીય તર્કશ્રેણી પ્રમાણે તેમને આ માનવું પડ્યું કે આ બે અધ્યાયો વિશ્વને આમર્ગિડોન તરફ દોરી જતાં ત્રણ શક્તિઓનું અનુક્રમિક ચિત્રરૂપ દર્શન નથી. મિલરને આપવામાં આવેલ પ્રકાશ તેમના પેઢી માટે પરિપૂર્ણ પ્રકાશ હતો, અને તેમની પેઢીની કસોટી એ જ પ્રકાશ દ્વારા કરવામાં આવી હતી.

ત્રણ વિનાશક શક્તિઓના (અજગર, પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તા) પ્રકાશ Future for America ને “અંતના સમય” પર, 1989માં આપવામાં આવ્યો હતો. દાનિયેલનો જે ભાગ સોવિયેત સંઘના પતન સાથે, દાનિયેલ અધ્યાય અગિયાર અને કલમ ચાલીસની પરિપૂર્ણતામાં, મુક્ત કરવામાં આવ્યો હતો, તે ત્રીજા દૂતનો પ્રકાશ હતો; જ્યારે મિલરને પ્રથમ દૂતનો પ્રકાશ આપવામાં આવ્યો હતો. દાનિયેલ અગિયારની છેલ્લી છ કલમો Future for Americaની યળવળનો પાયો અને કેન્દ્રીય સ્તંભ તરીકે જોવામાં આવી, અને દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારની કલમ ચાલીસ તે પ્રકાશનો સારાંશ આપે છે, જેમ દાનિયેલ અધ્યાય આઠની કલમો તેર અને ચૌદમે તે પ્રકાશનો સારાંશ આપ્યો હતો, જે મિલરાઈટ યળવળમાં મુક્ત કરવામાં આવ્યો હતો.

અને અંતકાળે દક્ષિણનો રાજા તેની સામે ધક્કો મારશે; અને ઉત્તરનો રાજા રથો, અશ્વારો અને ઘણી નૌકાઓ સાથે વાવાઝોડાની માફક તેની સામે આવશે; અને તે દેશોમાં પ્રવેશ કરશે, અને છલકાઈને આગળ પસાર થઈ જશે. દાનિયેલ 11:40.

આ વચન 1798માં “અંતકાળના સમયે” દક્ષિણના રાજા અને ઉત્તરના રાજા વચ્ચે આરંભાયેલ યુદ્ધને ઓળખાવે છે. દક્ષિણનો રાજા નાસિ તક ફ્રાન્સનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, જેણે એ જ વર્ષે પાપાસત્તને ઘાતક ઘા આપ્યો હતો. અહીં પાપાસત્ત ઉત્તરના રાજા તરીકે દર્શાવવામાં આવી છે. ભવિષ્યવાણી પ્રમાણે, 1798માં ફ્રાન્સ દાનિયેલના સાતમા અધ્યાયના દસ રાજ્યોમાંનું એક-દસમું હતું. તે દસ રાજ્યો મૂર્તિપૂજક રોમનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને મૂર્તિપૂજક રોમ અજગરનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પાપાસત્ત (ઉત્તરનો રાજા) પશુનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ વચન દર્શાવે છે કે ઉત્તરનો રાજા (પાપાસત્ત), જેને આ વચનના આરંભમાં તેનો ઘાતક ઘા આપવામાં આપ્યો હતો, અંતે દક્ષિણના રાજા (નાસિ તકતાના રાજા) વિરુદ્ધ પ્રતિશોધ લેશે. જ્યારે પાપાસત્ત (એ ખરેખર પ્રતિશોધ લીધો, ત્યારે નાસિ તકતાનો રાજા ફ્રાન્સ રાષ્ટ્રમાંથી ખસી જઈ સોવિયેત યુનિયનના સંઘમાં પહોંચ્યો હતો. ફ્રાન્સ એક જ રાષ્ટ્ર હતું, છતાં જ્યારે આ વચનમાં પાપાસત્ત (એ દક્ષિણના રાજા) વિરુદ્ધ પ્રતિશોધ લીધો, ત્યારે દક્ષિણના રાજાને “દેશો” તરીકે ઓળખાવવામાં આપ્યો હતો, જેમ

ભૂતપૂર્વ સોવિયેત યુનિયન હતો.

જ્યારે ઉત્તરનો રાજા (પોપશાહી) પ્રતિઆક્રમણ કરવા ઊભો થયો, ત્યારે તે પોતાની સાથે “રથો,” “ઘોડેસવારો” અને “ઘણાં વહાણો” લઈને આવ્યો. રથો અને ઘોડેસવારો સૈન્યશક્તિના પ્રતીકો છે, અને વહાણો આર્થિક શક્તિના પ્રતીકો છે. જે શક્તિએ સોવિયેત યુનિયનને ધરાશાયી કરવાનો હેતુ રાખીને પોપશાહી સાથે અધાર્મિક ગઠબંધન રચ્યું હતું, તે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ હતું; અને પ્રકટીકરણના તેરમા અધ્યાયમાં યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સની આ બે શક્તિઓને વિશ્વને હથિયારબળ અને આર્થિક દબાણ દ્વારા પોપશાહી સત્તાની છાપ સ્વીકારવા મજબૂર કરવાની તેની ક્ષમતા તરીકે ઓળખાવવામાં આવી છે. મનુષ્યોને તે છાપ વિના ખરીદવા કે વેચવા મનાઈ કરવામાં આવશે; અને ત્યારબાદ વધુમાં, તે છાપ વિના મનુષ્યોને મૃત્યુદંડ આપવામાં આવશે.

ચાલીસમું વચન સીધેસીધું અજગરને (દક્ષિણના રાજાને), પશુને (પાપાસત્તાને) અને ખોટા ભવિષ્યવક્તાને (યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સને) ઓળખાવે છે. ૧૯૮૯માં “અંતના સમય” માટેનું મૂળભૂત વચન, વિશ્વને આર્મિગેડોન તરફ દોરી જનાર ત્રણ ઉજાડ પાડી નાખનારી સત્તાઓની ઓળખ આપે છે, જેમ મિલરાઇટ ચળવળના મૂળભૂત વચનોમાં પ્રથમ મૂર્તિપૂજકતાની અને ત્યારબાદ પાપાસત્તાની એમ બે ઉજાડ પાડી નાખનારી સત્તાઓની ઓળખ કરવામાં આવી હતી.

આ પદ દક્ષિણના રાજા અને ઉત્તરનાં રાજા વચ્ચેના યુદ્ધથી શરૂ થાય છે. પદના આરંભમાં (1798) દક્ષિણનો રાજા વિજયી થાય છે, પરંતુ પદમાં ઉત્તરનો રાજા પ્રતિઆક્રમણ કરે છે અને દક્ષિણના રાજા પર વિજય મેળવે છે. પદનો આરંભ ઉત્તરનાં રાજા અને દક્ષિણનાં રાજા વચ્ચેના યુદ્ધને ચિહ્નિત કરે છે, અને પદમાં સમાવાયેલ સંદેશના અંતભાગમાં ઉત્તર અને દક્ષિણના રાજાઓ વચ્ચેનું એ જ યુદ્ધ દર્શાવવામાં આવે છે, પરંતુ વિપરીત પરિણામો સાથે. આરંભે 1798માં “અંતકાળ”ને ચિહ્નિત કર્યો હતો, અને અંતિમ યુદ્ધ 1989માં “અંતકાળ”ને ચિહ્નિત કરે છે. આ પદ પોતાની લખિત સાક્ષીમાં અલ્ફા અને ઓમેગા—આરંભ અને અંત—ની સહી સમાવે છે.

આ વાક્યનો વાસ્તવિક ઇતિહાસ 1989માં સોવિયેત સંઘના પતનને પાર કરીને, એકતાલીસમા વાક્યના રવિવારના કાયદા સુધી આગળ વધે છે. રવિવારના કાયદા સમયે, આધુનિક બાબેલનું ત્રિવિધ સંઘ ઝડપી ઘટનાઓની એક શ્રેણી દ્વારા સ્થાપિત થાય છે. તેથી ચાલીસમું વાક્ય 1798માં ઘાતક ઘા આપવામાં આવે છે ત્યારે શરૂ થાય છે, અને તૂરની વૈશ્યા ભૂલી જવાય છે. વાક્ય દ્વારા પ્રતિનિધિત ઇતિહાસ એકતાલીસમા વાક્યના રવિવારના કાયદા પર સંપૂર્ણ રીતે સમાપ્ત થાય છે, જ્યાં ઘાતક ઘા સાજો થાય છે અને તૂરની વૈશ્યા યાદ કરવામાં આવે છે. શરૂઆત અને અંતની મુદ્રા માત્ર વાક્યમાં આવેલ પાઠ પર જ લખાયેલી નથી, પરંતુ વાક્ય દ્વારા પ્રતિનિધિત સંપૂર્ણ ઇતિહાસ પર પણ લખાયેલી છે. આ વાક્ય એ ભવિષ્યવાણીય માળખાને ઓળખાવે છે, જે માત્ર મૂર્તિપૂજા (અજગર) અને પાપાસત્તા (પશુ) પર આધારિત નથી, પરંતુ તે વિશ્વને આર્મિગેડન તરફ દોરી જતી ત્રણ ઉજાડનારી સત્તાઓના બંધારણને ઓળખાવે છે.

મિલરના ભવિષ્યવાણીય માળખાએ ઈશ્વરના તપાસાત્મક ન્યાયના આગમનની જાહેરાત કરી હતી, અને Future for America નું ભવિષ્યવાણીય માળખું ઈશ્વરના કાર્યકારી ન્યાયના આગમનની જાહેરાત કરે છે. 1989માં “અંતના સમય” પર, સોવિયેત યુનિયનના પતન સમયે દાનિયેલ અગિયારના છેલ્લાં છ વચનોની મુદ્રા ખૂલી ત્યારે પરીક્ષા અને શુદ્ધિકરણની ત્રણ-પગલાવાળી પ્રક્રિયા શરૂ થઈ. મિલરે માત્ર બિનધર્મવાદ અને પાપલવાદ જ જોયા, પરંતુ ધર્મભ્રષ્ટ પ્રોટેસ્ટન્ટવાદને ન જોયો—આ ભેદને 1798માં મુદ્રામુક્ત થયેલી ઉલાઈ નદીની દર્શનને યોગ્ય રીતે સમજવા માટે સમજવો આવશ્યક છે.

આ વિચારણાને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“અમારી પાસે ગુમાવવાનો સમય નથી. સંકટભર્યા સમયો અમારી સામે છે. વિશ્વ યુદ્ધ ની ભાવનાથી ઉશ્કેરાઈ રહ્યું છે. ટૂંક સમયમાં ભવિષ્યવાણીઓમાં વર્ણવાયેલા સંકટના ૬૨ યો ઘટિત થશે. દાનિએલના અગિયારમા અધ્યાયની ભવિષ્યવાણી લગભગ તેની સંપૂર્ણ પરિપૂર્ણતાએ પહોંચી ગઈ છે. આ ભવિષ્યવાણીની પરિપૂર્ણતામાં જે ઇતિહાસ બન્યો છે, તેનો ઘણો ભાગ ફરીથી પુનરાવર્તિત થશે.”

“ત્રીસમા વચનમાં એક એવી સત્તા વિશે કહેવામાં આવ્યું છે કે ‘વચન ૩૦ થી ૩૬ સુધી ઉદ્ધૃત છે.’”

“આ શબ્દોમાં વર્ણવાયેલા દૃશ્યો જેવા દૃશ્યો બનશે.” Manuscript Releases, number 13, 394.